

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719204481
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5719204481.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Pro Ski, a. s., so sídlom Malý trh 2/A, Bratislava, IČO: 35 884 291, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou GMH, s. r. o., so sídlom Malý trh 2/A, Bratislava, IČO: 47 252 961, proti žalovanému: Ing. L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. F. XXXX/XX, U., právne zastúpený JUDr. Katarína Turanská, advokátka so sídlom v Martine, Štúrovo námestie 10520/3B, Martin, IČO: 37 900 170, o odstránenie neoprávnenej stavby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 21C/56/2019-655 zo dňa 20. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného, odstrániť na svoje náklady stavbu (ďalej tiež „SKI ESPRESSO“), umiestnenú na pozemku parcela KNC č. 7153/2, LV č. XXXX pre kat. úz. U., a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalovanému proti žalobcovi, ako úspešnej strane podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bol žalobca podľa aktuálneho LV č. XXXX pre kat. úz. U., vlastníkom KNC parcely č. 7153/2 o výmere 159 m² zastavaná plocha a nádvorie, s nenadobúdacím titulom kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod V 5257/2007. Z výpisu LV č. XXXX pre kat. úz. U. bolo preukázané, že na vyššie uvedenom pozemku, stojí stavba súpisné č. XXXX, ktorej vlastníkom je žalovaný, s titulom nadobudnutia - kúpnu zmluvou V 4146/99 a uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. Er 2511/98. V súdnej veci sa žalobca domáhal odstránenia predmetnej stavby, tvrdiac, že stavba vo vlastníctve žalobcu je neoprávnenou stavbou k realizácii, ktorej došlo nezákonným postupom štátnych orgánov na úseku stavebného konania. Vychádzajúc z uvedeného a zo skutkového stavu tak, ako vyplynul z vykonaného dokazovania a po právnej stránke aplikujúci ustanovenia § 135c ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, prvoinštančný súd nedospel k záveru, že stavba vo vlastníctve žalovaného je neoprávnenou stavbou podľa občianskoprávných predpisov, pretože bola v zmysle stavebných predpisov právoplatne skolaudovaná a bolo dané povolenie stavebným úradom na jej užívanie. Zároveň bolo v konaní preukázané, že z hľadiska rozhodujúceho, a to obdobia rokov 1995 a 1996, stavba SKI ESPRESSA vznikla na mieste pôvodného hospodárskeho objektu súpisné č. XXXX, ktorá stavba a takisto pozemok, na ktorom táto stavba stála bola v podielovom spoluvlastníctve (a to tak stavba, ako aj pozemok) Lyžiarskeho klubu Martin a Klubu slovenských turistov - Turiec, a to u každého spoluvlastníka v 1/2. Klub slovenských turistov - Turiec bol spoluvlastníkom daného hospodárskeho objektu, teda samotnej

stavby, ktorá bola prestavaná na SKI ESPRESSO, ešte v roku 1999, keď žalovaný príklepom na dražbe nadobudol spoluvlastníctvo k tejto stavbe od Lyžiarskeho klubu Martin, teda bývalého spoluvlastníka pozemku aj stavby a neskôr kúpil druhý polovičný podiel k stavbe od Klubu slovenských turistov - Turiec, ktorý až do odpredaja pozemkov žalobcovi bol spoluvlastníkom aj spornej parcely. Rozsah stavby, hlavnej stavby a jej inžinierskych sietí vo forme vodovodnej prípojky, kanalizačnej prípojky, prípojky elektrickej energie bol vymedzený projektom firmy P.T.I., s. r. o., Martin, ktorý bol podkladom pre vydanie územného rozhodnutia, ale neskôr aj stavebného povolenia v roku 1996. Z rozhodnutia o vydaní územného rozhodnutia, o vydaní stavebného povolenia je zrejmé, že tieto rozhodnutia boli doručované aj druhému spoluvlastníkovi pozemku (a súčasne stavby hospodárskeho objektu) - Klubu slovenských turistov - Turiec a vzhľadom na čas od vydania týchto rozhodnutí po nadobudnutie ich právoplatnosti je zrejmé, že voči rozhodnutiam nebolo podané odvolanie. Súd prvej inštancie preto vyjadril presvedčenie, že je nemysliteľné, aby jeden spoluvlastník realizoval stavbu na pozemku, ktorý vlastní spolu s ďalším spoluvlastníkom, v tomto prípade Klubom slovenských turistov - Turiec, ktorá stavba má byť odstránená a na jej mieste má byť postavený nový objekt SKI ESPRESSA, a počínal si tak bez súhlasu druhého spoluvlastníka pozemku a stavby. Je nutné totiž konštatovať, že spoluvlastníkom pozemku i stavby v rokoch 1995 - 1996 boli stále Lyžiarsky klub Martin, ktorý bol stavebníkom a Klub slovenských turistov - Turiec, ktorý bol spoluvlastníkom.

V stavebnom konaní bolo nepochybne preukázané, že do dvoch rokov od vydania stavebného povolenia v roku 1996 bola stavba začatá vybudovaním kanalizačnej prípojky a vodovodnej prípojky, ktorú ale vybuďoval po dohode so stavebníkom Lyžiarskym klubom Martin Klub slovenských turistov - Turiec a mala slúžiť aj pre ďalšie objekty, a to chatu Horec a chatu Matice slovenskej. Z takéhoto počnania je zrejmé, že pôvodný stavebník, ktorým bol Lyžiarsky klub Martin, ktorému bolo vydané stavebné povolenie na stavbu SKI ESPRESSA, konal po dohode s druhým spoluvlastníkom budovy hospodárskeho objektu, ale aj pozemku, a to Klubom slovenských turistov - Turiec, ktorý v rokoch 1995, 1996, 1997 neurobil žiadny úkon, ktorým by výstavbu SKI ESPRESSA na pozemku, ktorého bol spoluvlastníkom, nejakým spôsobom brzdil, alebo spochybnil. Naopak, s jeho výstavbou pomáhal, keď tak, ako to nakoniec preukázal žalovaný, po dohode s Lyžiarskym klubom Martin v septembri 1997 objednal zhotovenie vodovodnej prípojky pre objekt SKI ESPRESSA, ktorej zhotovenie dokonca zaplatil a keďže pôvodný stavebník a jeho spoluvlastník mu náklady na túto stavbu neuhradil, tak sa neskôr so žalovaným v roku 2000 dohodol na úhrade časti nákladov za zriadenie prípojky, o čom svedčí zápisnica zo dňa 07.06.2000 a dohodol sa s ním aj na práve žalovaného na vstup na pozemok, o čom svedčí vyjadrenie z 15.06.2000 za účelom výstavby stavby SKI ESPRESSA. Aj keď žalujúca strana v priebehu celého konania spochybňovala, že tu bol súhlas vlastníka na realizáciu stavby SKI ESPRESSA, je nutné konštatovať, že túto stavbu začal realizovať spoluvlastník pozemku a objektu, ktorý mal byť pri výstavbe zasanovaný a realizoval ju za súčinnosti ďalšieho spoluvlastníka stavby a pozemku Klubu slovenských turistov - Turiec. V konaní síce nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by Klub slovenských turistov - Turiec bol uzavrel nejakú výslovnú písomnú dohodu so svojim vtedajším spoluvlastníkom - Lyžiarskym klubom Martin o práve výstavby, o súhlase s výstavbou stavby SKI ESPRESSA a všetkých súčasti tejto stavby na parc. č. 7153, neskôr KNC č. 7153/2, avšak takýto súhlas je možné vyvodiť z dokazovania, ktoré bolo urobené a totiž z toho, že Klub slovenských turistov - Turiec nikdy proti stavbe nenamietal, spolupracoval pri výstavbe jej časti, v tomto prípade vodovodnej prípojky, ktorá podľa presvedčenia súdu mala sa stať súčasťou hlavnej stavby, ktorou bola stavba SKI ESPRESSA, pričom práve tento spoluvlastník sa v konaní o vydanie územného rozhodnutia predsa oboznamoval a musel byť oboznámený s projektovou dokumentáciou, z ktorej vyplývalo, že dokonca stavba hospodárskeho objektu bude zasanovaná a na jej mieste bude vybudovaná stavba SKI ESPRESSA. Toto podľa presvedčenia súdu zakladá legitímne právo pôvodného stavebníka na realizáciu stavby SKI ESPRESSA. Tento pôvodný stavebník stavbu začal aj realizovať vybudovaním kanalizačnej a vodovodnej prípojky a tieto prípojky súd považuje z právneho hľadiska za súčasť hlavnej stavby, ktorou bola budova SKI ESPRESSA vybudovaná na mieste pôvodného hospodárskeho objektu, ktorý vlastnil jednak pôvodný stavebník a jednak Klub slovenských turistov - Turiec. Podľa presvedčenia súdu vodovodnú a kanalizačnú prípojku, ktoré slúžili hlavnej stavbe, teda budove SKI ESPRESSA, je nutné z pohľadu ustanovenia § 120 Občianskeho zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.) považovať za súčasť veci. Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Okresný súd sa nestotožnil s názorom žalujúcej strany, že vodovodná prípojka je samostatnou stavbou, alebo prípadne je súčasťou pozemku. Táto vodovodná prípojka totiž nebola tzv. záhradnou vodovodnou prípojkou, ktorá by zlepšovala kvalitu pozemku, v ktorom sa nachádza a prípadne slúžila jeho zavlažovaniu. Vodovodná prípojka a rovnako kanalizačná prípojka boli tak z pohľadu projektovej dokumentácie súčasťou hlavnej stavby, teda stavby SKI ESPRESSA, ale aj z pohľadu právneho, pretože bez týchto prípojok by hlavná stavba nemohla plniť

svoje funkcie, pre ktoré mala byť zriadená. A táto stavba by bez týchto prípojok, ani nebola povolená v stavebnom konaní. Budova SKI ESPRESSA mala slúžiť poskytovaniu občerstvenia a poskytovať mala aj sociálne zázemie pre pracovníkov a je preto nevyhnutné, aby vzhľadom na vybudované sociálne zariadenia v hlavnej stavbe, bola táto hlavná stavba napojená na verejnú kanalizáciu a vodovod a pokiaľ by tieto prípojky boli od hlavnej stavby oddelené, došlo by k funkčnému znehodnoteniu samotnej hlavnej stavby SKI ESPRESSA. Žalovaný, ktorý sa stal vlastníkom hospodárskeho objektu, ktorý bol projektovou dokumentáciou určený na asanovanie, sa stal právnym nástupcom bývalých spoluvlastníkov budovy tohto hospodárskeho objektu, teda Lyžiarskeho klubu Martin a neskôr aj Klubu slovenských turistov - Turiec a právnym nástupcom Lyžiarskeho klubu Martin, pokiaľ ide o administratívne rozhodnutie vydané vo forme stavebného povolenia na výstavbu SKI ESPRESSA Martinské hole. Kúpou tohto objektu žalovaný vstúpil do práv a povinností pôvodného stavebníka, teda Lyžiarskeho klubu Martin, a preto v stavbe pokračoval oprávnené. S poukazom na uvedené, okresný súd dospel k záveru, že sporná stavba nespĺňa kritéria stavby definovanej v ustanovení § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. ako neoprávnenej stavby, a preto žalobu žalobcu o odstránení stavby v celom rozsahu zamietol.

2. Proti uvedenému rozsudku žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Súdu prvej inštancie vytýkal, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Za ďalšie to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon nesprávne právne posúdenie veci. V bližších podrobnostiach v prvom rade uviedol, že podľa jeho presvedčenia, odvolaním napadnutý rozsudok nezodpovedá kritériám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, pretože závery súdu sú založené na domnienkach a dohadoch a súd v odôvodnení jasne, stručne a výstižne nevysvetlil ako k svojim záverom dospel, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Napadnutý rozsudok je preto argumentačne a ústavne neudržateľný. Žalobca sa v konaní domáhal odstránenia stavby t. j. budovy na pozemku parc. KNC č. 7153/2. Nedomáhal sa odstránenia ani prípojky vody, ani prípojky kanalizácie zriadenej na jeho pozemkoch. Na stavbu je v tomto prípade potrebné hľadieť ako na nehnuteľnosť a vec v zmysle súkromného občianskeho práva, a nie ako na stavbu podľa verejného stavebného práva. Podľa ustálenej judikatúry pre účely občianskeho práva je pojem stavba potrebné vnímať ako vec v právnom zmysle ako výsledok určitej stavebnej činnosti, ktorý je spôsobilý byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Je síce vecou v právnom zmysle, musí však spĺňať aj určité znaky veci v prirodzenom zmysle tak, že musí ísť o vymedziteľnú časť vonkajšieho sveta. V občianskom práve je pojem stavby spojený s pojmom nehnuteľnosť. Existuje viacero objektov, ktoré nie sú stavbami v zmysle občianskeho práva, pretože vzhľadom na svoj charakter nemôžu byť súčasne stavbou a pozemkom. Stavbou z hľadiska občianskeho práva treba rozumieť výsledok stavebnej činnosti, pokiaľ jej výsledkom je vec v právnom zmysle, teda spôsobilý predmet občianskoprávných vzťahov, vrátane vlastníckeho práva (nie je súčasťou inej veci). Za zánik stavby ako veci v zmysle občianskeho práva treba považovať takú deštrukciu pôvodnej stavby, po ktorej prestalo byť poznateľné dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia. Žalobca v konaní tvrdil, že v danom prípade je otázkou, či stavba je alebo nie je neoprávnenou stavbou, t. j. či žalovaný, ktorý zriadil stavbu na cudzom pozemku, mal alebo nemal právo (občianskoprávne oprávnenie) zriadiť stavbu na terajšom pozemku, potrebné skúmať a posudzovať k momentu, v ktorom žalovaný na pozemku KNC č. 7153/2 (len čiastočne na mieste, kde stala pôvodná stavba garáže so súpisným č. XXXX) začal zriaďovať a uskutočňovať stavbu ako novú stavbu budovy a novú nehnuteľnú vec v zmysle občianskeho práva po tom, ako pôvodnú stavbu garáže so súpisným č. XXXX, ktorej už bol spoluvlastníkom a stála čiastočne na pozemku parc. KNC č. 7153/2, najskôr zbúral a potom odstránil. Pre posúdenie veci nie je rozhodujúce, že žalovaný v roku 1999 nadobudol vlastníctvo stavby garáže so súpisným č. XXXX, t. j. pôvodnej stavby zriadenej čiastočne na pozemku parc. č. 7153/2 tak, že postupne nadobudol spoluvlastnícke podiely, ktoré predtým vlastnil rovným dielom Lyžiarsky klub Martin a Klub slovenských turistov - Turiec. Žalovaný totiž nie je právnym nástupcom Lyžiarskeho klubu Martin, ani Klubu slovenských turistov - Turiec, pokiaľ ide o vlastníctvo k stavbe. Prvoinštančný súd pri svojom rozhodovaní nevzal v úvahu skutkovo a právne významné okolnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a síce, že žalovaný potom ako v roku 1999 nadobudol vlastníctvo stavby garáže so súpisným č. XXXX, t. j. z pôvodnej stavby zriadenej čiastočne na pozemku parc. KNC č. 7153/2, túto stavbu garáže so súpisným č. XXXX čiastočne zriadenú na pozemku parc. KNC č. 7153/2 najskôr zbúral a odstránil a až následne potom na pozemku parc. KNC č. 7153/2 (čiastočne na mieste, kde stále pôvodná stavba garáže so súpisným č. XXXX) zriadil stavbu ako novú stavbu budovy. Pretože stavba garáže so súpisným č. XXXX pôvodne zriadená čiastočne na pozemku parc. č. 7153/2 bola celkom odstránená - minimálne do toho štádia, keď už nebolo poznateľné dispozičné

riešenie jej prvého nadzemného podlažia - a čiastočne na jej mieste bola postavená stavba ako nová stavba (ktorá nie je ani druhovo zhodná a slúži inému účelu, keďže pôvodná stavba hospodárskej budovy slúžila ako maštal, v ktorej chatári turistickej chaty na Martinských holiach pôvodne chovali ošípané, a neskôr ako sklad, a pôvodne išlo len o stavbu, ktorá mala doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe Turistickej chaty), tak v prípade stavby ide o zriadenie novej stavby na pozemku parc. KNC č. 7153/2 čiastočne na miesto zaniknutej pôvodnej stavby garáže so súpisným č. XXXX.. Vyššie uvedené úvahy odvolateľ uzavrel konštatovaním, že v prípade ním tvrdenej neoprávnenej stavby, ide o novú stavbu a nový vec v zmysle občianskeho práva, ktorú zriadil výlučne žalovaný ako stavebník, ktorý vlastníctvo k stavbe nadobudol originálnym spôsobom a ktorý je vlastníkom stavby od začiatku, t. j. od okamihu vzniku tejto stavby ako novej stavby, a novej veci v zmysle súkromného občianskeho práva po tom, čo stavba garáže so súpisným č. XXXX bola zbúraná/odstránená a zanikla ako vec z hľadiska občianskeho práva. Vlastníctvo žalovaného k stavbe ako novovzniknutej stavby a novej veci v zmysle občianskeho práva nie je nijakým spôsobom odvodené, ani od vlastníctva Lyžiarskeho klubu Martin, ktorý vlastníkom alebo spoluvlastníkom stavby nikdy nebol, a ani od Klubu slovenských turistov - Turiec, ktorý tiež vlastníkom alebo spoluvlastníkom stavby nikdy nebol. Žalobca v konaní opakovane tiež poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR a jeho záver prijatý v rozsudku sp. zn. 3Cdo 186/96 zo dňa 21. februára 1997, podľa ktorého porušenie stavebnoprávnych predpisov nie je sankcionované v oblasti občianskeho práva, ale výlučne len v oblasti práva stavebného. Znamená to, že stavebníci (ktorých obvykle v oblasti občianskeho práva rozumieme tých, ktorý uskutočňovali stavbu s úmyslom mať ju pri sebe, prípadne tí, ktorí pôvodnú stavbu zbúrali - demolovali a namiesto nej vybudovali stavbu novú) sú vlastními stavby (novovzniknutej stavby) od začiatku, v danom prípade od okamihu vzniku novej stavby ako veci v zmysle práva po tom, čo pôvodná stavba bola zbúraná. S predmetnými skutočnosťami sa prvoinštančný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia nedostatočne vysporiadal, preto je rozsudok nepreskúmateľný a tiež aj preto, lebo nijakým spôsobom nevysvetľuje aký význam a dôsledky na vec by mala mať tá okolnosť, že Lyžiarsky klub Martin začal stavbu uskutočňovať so súhlasom druhého spoluvlastníka Klubu slovenských turistov - Turca. Odvolateľ nesúhlasil ani s tým, že okresný súd považoval vodovodnú a kanalizačnú prípojku za súčasť veci - stavby. Predmetným konštatovaním bola podľa jeho názoru porušená zásada zákonnosti, princíp právneho štátu, princíp právnej istoty, keďže prvoinštančný súd nesprávne vo veci aplikoval ustanovenie § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že z neho vyvodil nesprávny záver. V tejto súvislosti poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 18/2011 z 30. augusta 2012. Súdna prax považuje za súčasť pozemku aj niektoré súčasne úpravy na ňom umiestnené, predovšetkým oporné múry, záhradné vodovody, vodovodné a kanalizačné prípojky. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade, že stavba kanalizačnej a vodovodnej prípojky ako ju v roku 1996 uskutočnil Lyžiarsky klub Martin, zostala súčasťou pozemkov, na ktorých bola vybudovaná. Vlastníkom pozemkov je žalobca, preto je aj vlastníkom vybudovanej kanalizačnej a vodovodnej prípojky. Zo zhora uvádzaných dôvodov, žalobca odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožnil sa s jeho dôvodmi. Ďalej uviedol, že rozsudok okresného súdu je podľa jeho názoru dostatočne odôvodnený, spĺňajúci atribúty zákonného rozhodnutia. Tiež poukázal na to, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že stavba bola povolená rozhodnutím obvodného úradu Martin, odbor životného prostredia rozhodnutím zo dňa 06.02.1996. Stavebné povolenie bolo vydané na stavebníka -Lyžiarsky klub Martin, stavebné objekty (vodovodná prípojka a kanalizačná prípojka) tvoria neoddeliteľnú súčasť stavby, a to podľa platného rozhodnutia o umiestnení stavby i stavebného povolenia. Predmetné konštatoval vo svojich záveroch aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3 Sžo/3/2014 zo dňa 28.01.2015. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že pôvodný stavebník Lyžiarsky klub Martin začal stavať zo súhlasom druhého podielového spoluvlastníka pozemku Klubu slovenských turistov Turiec. Súhlas bol daný konkludentne a to tým, že podielový spoluvlastník Klub slovenských turistov Turiec vybudoval vodovodnú prípojku. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že stavebník mal hmotnoprávny titul na pozemku stavať. V tomto smere žalovaný poukázal i na predloženú dohodu o vstupe na pozemok, uzavretú s Klubom slovenských turistov Turiec, v zmysle ktorej dal podielový spoluvlastník súhlas so vstupom na pozemok za účelom stavby SKI ESPRESSA. Žalovaný nadobudol podiel vo veľkosti 1 na stavbe na základe kúpnej zmluvy, uzavretej s Klubom slovenských turistov Turiec, čo je tiež okolnosť významná z hľadiska posudzovania veci samej. A takisto aj to, že druhú polovicu na stavbe nadobudol žalovaný na základe príklepu licitátora na dražbe. Lyžiarsky klub Martin ako stavebník, ktorému svedčil hmotnoprávny titul na pozemku stavať bol právnym predchodcom žalovaného. Hoci žalobca spochybňuje, že žalovaný je právnym

nástupcom Lyžiarskeho klubu Martin a Klubu slovenských turistov - Turiec, pokiaľ ide o vlastníctvo stavby, toto bolo v rámci vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané a potvrdil to aj Najvyšší súd SR v už spomínanom rozhodnutí. Napokon, nepravdivé tvrdenie žalobcu, že stavba nevznikla na mieste pôvodného hospodárskeho objektu súpisné číslo 6181, pokiaľ aj k nejakým zmenám došlo oproti pôvodnej projektovej dokumentácii, tieto boli povolené v rámci konania o dodatočnom povolení nepovolených zmien stavby. Navyše samotné stavebné povolenie počítalo s odstránením pôvodnej stavby. Teda žalovaný oprávnené realizoval odstránenie stavby a na jej mieste začal stavať novú stavbu.

4. Žalobca vo svojej odvolacej replike zopakoval, že zotráva v celom rozsahu na svojom odvolaní, ako aj dôvodoch v ňom uvedených. Naďalej trval na tom, že rozsudok prvoinštančného súdu je nepreskúmateľný, neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie v danej veci. Žalobca sa v konaní domáhal odstránenia stavby, t. j. budovy na pozemku parc. č. 7153/2, nedomáhal sa odstránenia ani prípojky vody, ani prípojky kanalizácie, ktoré sú zriadené na pozemkoch žalobcu. Stavba, ktorej odstránenia sa žalobca domáhal je samostatnou (nehnuteľnou) vecou v zmysle súkromného občianskeho práva, ktorej súčasťou nie je tak vodovodná prípojka, ani kanalizačná prípojka. Preto stavba ako samostatná vec v zmysle súkromného občianskeho práva v žiadnom prípade nebola začatá vybudovaním vodovodnej prípojky a kanalizačnej prípojky ako súčasťami stavby, ako to nesprávne tvrdí žalovaný vo svojom vyjadrení. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Sžo/3/2014 zo dňa 28.01.2015 rozhodol o stavbe „SKI ESPRESSO Martinské hole“ ako o stavbe z hľadiska predpisov verejného stavebného práva a nie ako o stavbe z hľadiska predpisov súkromného občianskeho práva, a preto záver Najvyššieho súdu o začatí stavby uvedený v označenom rozhodnutí, nie je v posudzovanej veci použiteľný. Okresný súd svoje závery a zistenia o začatí stavby vybudovaním kanalizačnej prípojky, resp. vodovodnej prípojky, nezaložil na ním vykonanom dokazovaní, ale na dokazovaní bližšie neurčeného správneho orgánu v bližšie neurčenom stavebnom konaní. Z hľadiska súkromného občianskeho práva je vylúčené, aby kanalizačná prípojka a vodovodná prípojka boli súčasťou stavby v zmysle § 120 Občianskeho zákonníka. V zmysle judikatúry, na ktorú žalobca poukázal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 18/2011 zo dňa 30. augusta 2012 a tiež rozhodnutie R 414/1992) je potrebné prijať záver, že kanalizačná prípojka a vodovodná prípojka zriadená v čase od 01.11.2020 sa stavala vždy súčasťou pozemku, na ktorom bola zriadená a vlastníkom pozemkov a vlastníkom kanalizačnej prípojky bola tá istá osoba a má právnu povahu v súčasťi pozemku nie príslušenstva, ani súčasťi stavby, pričom vlastníctvo kanalizačnej prípojky a vodovodnej prípojky zriadených od 01.11.2020 sa riadilo právnym režimom, že kanalizačná prípojka, ani vodovodná prípojka nemajú povahu samostatnej veci, ale sú súčasťou pozemku ako hlavnej veci, a preto vlastníctvo takejto kanalizačnej prípojky a vodovodnej prípojky ako súčasťi pozemku, ako hlavnej veci prechádzalo spolu s vlastníctvom pozemku na nadobúdateľa pozemku. Preto stavba kanalizačnej prípojky a vodovodnej prípojky, ak by ju v roku 1996 uskutočnil Lyžiarsky klub Martin (vodovodnú prípojku v skutočnosti vybudoval Klub slovenských turistov - Turiec) na pozemkoch v k. ú. U. parc. č. 7153/2, 7153/9, 7564/2 a 7194/2, ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve žalobcu, by sa stali súčasťami týchto pozemkov, keďže Lyžiarsky klub Martin bol výlučným vlastníkom týchto pozemkov a zriadením stavby tejto kanalizačnej prípojky a vodovodnej prípojky nadobudol ich vlastníctvo a vlastníctvo kanalizačnej prípojky a vodovodnej prípojky zriadenej na pozemkoch v k. ú. U. č. 7153/2, 7153/9, 7564/2 a 7194/2 prechádzalo postupne s vlastníctvom týchto pozemkov na ich nadobúdateľa. Pretože žalobca je vlastníkom vyššie uvedených pozemkov, tak spolu s vlastníctvom týchto pozemkov nadobúda vlastníctvo aj kanalizačnej a vodovodnej prípojky v rozsahu v ako ju zriadil na týchto pozemkoch Lyžiarsky klub Martin. Žalovaný vlastníctvo kanalizačnej prípojky, ani vodovodnej prípojky nikdy nenadobudol a tieto sa ani nikdy nestali, ani nie sú súčasťou stavby. Kanalizačná prípojka a vodovodná prípojka ako stavebne objekty boli síce v rámci stavebno-právneho povoľovania súčasťou stavby SKI ESPRESSO Martinské hole, ako stavby z hľadiska predpisov verejného stavebného práva, avšak v žiadnom prípade nie sú súčasťou stavby ako veci z hľadiska predpisov súkromného občianskeho práva, a preto žalobca sa ich odstránenia v tomto konaní ani nedomáha (je možné dôvodne sa domnievať, že kanalizačná prípojka a vodovodná prípojka sa stali súčasťami pozemkov, v ktorých zriadené a ktorých vlastníkom je v súčasnosti žalobca). Za ďalšie výsledky dokazovania vykonaného súdom neumožňujú prijať skutkový záver o tom, že Lyžiarsky klub Martin začal stavbu uskutočňovať so súhlasom druhého spoluvlastníka - Klubu slovenských turistov Turiec, pretože v konaní nebol vykonaný žiaden dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť právne významnú skutočnosť o takomto súhlase v danom Klube slovenských turistov - Turca. Okresný súd svoj záver o tom, že Lyžiarsky klub Martin začal stavbu uskutočňovať zo súhlasom druhého spoluvlastníka Klubu slovenských turistov - Turca, zaleží len na svojej ničím nepreukázanej a nepodloženej domnienky a dohade a ničím nepodloženom presvedčení konajúcej sudkyne. Žalobca tvrdil, že z hľadiska posúdenia

otázky, či žalovaný mal právo zriadiť stavbu na spornom pozemku, a či stavba je neoprávnenou stavbou, nie je významné, že či Lyžiarsky klub Martin v rokoch 1996 a 1997 zriadil na pozemkoch k. ú. U. č. 7153/2, 7153/9, 7564/2 a 7194/2 stavby kanalizačnej prípojky a vodovodnej prípojky. V danom súdnom konaní sa žalobca nedomáha odstránenia stavby kanalizačnej prípojky a vodovodnej prípojky, ale domáha sa odstránenia stavby, ktorá je samostatnou vecou v občianskoprávnom zmysle. Žalobca v konaní tvrdil a tvrdí, že otázku či stavba je alebo nie je neoprávnenou stavbou, t. j. či žalovaný zriadil stavbu na cudzom pozemku, mal alebo nemal právo (občianskoprávne oprávnenie) zriadiť stavbu na terajšom pozemku KNC č. 7153/2, je potrebné skúmať a posudzovať k momentu, v ktorom žalovaný na spornom pozemku začal zriaďovať a uskutočňovať stavbu ako novú, stavbu budovy a novú nehnuteľnú vec v zmysle Občianskeho práva, a to po tom, ako pôvodnú stavbu garáže so súpisným číslom XXXX, ktorým bol vlastníkom a stala čiastočne na pozemku KNC č. 7153/2, najskôr zbúral a odstránil. Neobstoja tvrdenia žalovaného, že v rámci stavebného konania bolo preukázane, že stavba je povolená. Stavba bola povolená v konaní o dodatočne povolenie (nepovolených zmien) stavby, pričom predmetom konania nebolo autoritatívne riešenie otázky, či stavba je oprávnená. V tomto konaní sa riešila otázka, či nepovolenú stavbu/zmenu stavby je možné dodatočne povoliť.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

6. Predmetom preskúmania bolo v danom prípade rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému odstrániť na svoje náklady stavbu SKI ESPRESS, postavenú na pozemku KNC č. 7153/2 v kat. úz. U. a zapísanú na LV č. XXXX pre kat. úz. U. s odôvodnením, že predmetná stavba nespĺňa definíciu neoprávnenej stavby tak, ako ju má na mysli ust. 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd teda preskúma napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní.

8. Z odvolania vyplýva, že žalobca vo svojom opravnom prostriedku namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t. j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, konkrétne ustanovenia § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka. Napokon z odvolania vyplýva aj to, že žalobca namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia (nedostatočné odôvodnenie), čo možno podradiť pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

9. Uplatnený odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne, t. j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov

účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že žiaden zo žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov nebol naplnený.

12. Po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu prislúchajúceho spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, keď konštatoval, že v danom prípade stavba, ktorej odstránenia sa domáhal žalobca (bližšie viď bod 1. tohto rozhodnutia) nespĺňa kritéria neoprávnenej stavby podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle predmetného ustanovenia má právo vlastník pozemku (v danom prípade žalobca) navrhnuť odstránenie stavby, ak niekto zriadil stavbu na jeho pozemku, hoci na to nemá právo. Stavba je neoprávnenou vtedy, ak ju niekto stavil na cudzom pozemku bez toho, aby mu svedčil právny titul, umožňujúci zriadiť na cudzom pozemku stavbu. Pre klasifikáciu stavby ako neoprávnenej je nerozhodné, či stavebník mal stavebné povolenie. O neoprávnenú stavbu ide v praxi vtedy, keď stavebník nie je vlastníkom pozemku a k pozemku nemá ani iný relevantný právny titul (napríklad právo nájmu, užívacie právo a pod.). V danom prípade z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný ako vlastník stavby SKI ESPRESSA, ktorej odstránenia sa žalobca domáha, nie je vlastníkom pozemku, na ktorom stavba stojí, avšak napriek uvedenej skutočnosti nemožno s ohľadom na zistenia, ktoré vyplynuli z dôkazov vykonaných prvoinštančným súdom vyvodiť záver o neoprávnenej stavbe. V uvedenom smere súd prvej inštancie bližšie správne uviedol, že je nemysliteľné, aby jeden spoluvlastník (Lyžiarsky klub Martin ako pôvodný stavebník) realizoval stavbu, ktorú vlastní s ďalším spoluvlastníkom Klubom slovenských turistov - Turiec bez toho, aby mal súhlas tohto druhého spoluvlastníka, a to za stavu keď tento (druhý) spoluvlastník sa na stavebných prácach aktívne podieľal, územné rozhodnutie, ako aj stavebné povolenie mu bolo riadne doručené (nenapadol ich opravným prostriedkom) a dohodol sa aj na práve žalovaného na vstup na pozemok (viď Dohoda o vstupe na pozemok - č. I. 614 spisu). Predmetné dôkazy sú aj podľa názoru odvolacieho súdu jasným a presvedčivým dôkazom toho, že žalovaný ako právny nástupca pôvodného stavebníka mal titul na užívanie pozemku. V kontexte uvedených zistení sú potom tiež správne právne závery prvoinštančného súdu o neexistencii neoprávnenej stavby v zmysle kritérií, ktoré je definujú (viď vyššie) a teda o nedôvodnosti podanej žaloby. Náležité sú aj odkazy súdu prvej inštancie na zistenia vyplývajúce z ukončených stavebných konaní. Z dôvodu, že okresný súd dospel k záveru, že v danej veci sa nejedná o neoprávnenú stavbu nemal už ani povinnosť postupovať podľa § 135c ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka a upraviť pomery účastníkov v zmysle citovaných ustanovení.

13. Odvolacie námietky žalobcu, že prvoinštančný súd nesprávne posúdil existenciu momentu vzniku „neoprávnenej stavby“, že nevzal v úvahu to, že išlo z objektívneho a občianskoprávneho hľadiska o novú stavbu a novú vec v zmysle práva, ktorú zriadil a dokončil žalovaný bez potrebného občianskoprávneho titulu, odvolací súd považoval za nedôvodne. Z dôvodu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd posudzoval moment vzniku spornej stavby k rokom 1995, 1996, 1997, teda presne k času aký vo svojej odvolacej argumentácii uvádza žalobca. Okresný súd vo svojich záveroch ďalej konštatuje, „že právny predchodca žalobcu musel byť oboznámený s projektovou dokumentáciou, z ktorej vyplývalo, že dokonca stavba hospodárskeho objektu bude zasanovaná a na jej mieste bude vybudovaná stavba SKI ESPRESSA“. Neopodstatnená je preto aj odvolacia námietka, že v súdnej veci išlo o novú vec/ stavbu, z ktorých hľadísk súd prvej inštancie vec neposudzoval. Navyše odvolací súd poukazuje aj na (diskutabilné) názory vyplývajúce z judikatúry, v zmysle ktorých „ak došlo v dôsledku realizácie nevyhnutných rekonštrukčných opráv stavby k jej zániku ako veci v právnom zmysle a následne k vzniku stavby novej, nemôže sa novovzniknutá stavba stať neoprávnenou, ak pôvodná stavba mala charakter stavby oprávnenej, a to ani vtedy, ak rekonštruovaná stavba je budovaná na cudzom pozemku a stavebníkovi v čase výstavby rekonštruovanej stavby nesvedčí samostatný občianskoprávny titul k výstavbe“. Argumentáciou odvolateľa, že vodovodná a kanalizačná prípojka je súčasťou jeho pozemku, odvolací súd z hľadiska rozhodnutia vo veci samej nepovažoval za rozhodujúcu, preto sa osobitne ani

k nej nevyjadruje. Podstatné pre rozhodnutie vo veci bolo to, či žalovaný preukáže oprávnený titul, na základe ktorého došlo k zriadeniu stavby na cudzom pozemku.

14. Čo sa týka odvolacích námietok žalobcu o nesprávne vyhodnotených dôkazoch v súdnej veci (osobitne tých, z ktorých okresný súd vyvodil súhlas vlastníka pozemku s realizáciou stavby - bližšie vid' bod 76 až 78 rozsudku okresného súdu) odvolací súd uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. V danom prípade súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, správne citoval právne predpisy, konkrétne ustanovenie (§ 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktoré na prejednávany prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, že stavba vo vlastníctve žalovaného (postavená na pozemku žalobcu) nie je neoprávnenou stavbou, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Odvolací súd v hodnotení dôkazov (§ 191 ods. 1 CSP) zo strany prvoinštančného súdu nezistil žiadny rozpor s princípmi formálnej logiky a so zákonnými procesnými pravidlami, a preto nepovažoval za potrebné ním prevedené dokazovanie opakovať, alebo doplniť. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

15. Odôvodnenie napadnutého rozsudku sa v zásade vyporiadava so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá kladené na odôvodnenie uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Neopodstatnená je preto aj posledná odvolacia námietka žalobcu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

16. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, keďže odvolanie žalobcu nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, tento rozsudok okresného súdu ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách konania, keď zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)